

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 12350

гр. София, 21.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 78 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: М. СТ. ТАНЕВА

като разгледа докладваното от М. СТ. ТАНЕВА Гражданско дело № 20241110101770 по описа за 2024 година

Образувано е по искова молба от, ЕИК, чрез юрк. К. Х.-И. срещу М. П. М., ЕГН *****.

В срока е постъпил ОИМ.

Налице са предпоставки за изготвяне на проект за доклад на делото в следния смисъл.

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 221, ал. 2 от КТ за осъждане на ответника, да плати на ищеца сумата в размер на 958.71 лева, представляваща брутно трудово възнаграждение за срок от уволнението до 01.02.2021 г., ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба в съда – 10.01.2024 г. до окончателното изплащане на вземането.

Ищецът твърди, че с ответника били обвързани от валидно възникнало трудово правоотношение по Трудов договор от 10.11.2016 г., по който ответникът бил назначен при ищеца на длъжност „експерт индивидуално банкиране“. Със Заповед № 000/0030 от 14.01.2021 г. за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, трудовото правоотношение с ответника било прекратено на това основание, поради което ответникът дължи на работодателя сумата от 958.71 лева, за неспазено предизвестие. Сочи, че с решение на СРС заповедта за дисциплинарно уволнение била отменена, а с решение на СГС първоинстанционното решение било отменено и иска бил отхвърлен. В хода на делото с Определение на ВКС от 25.01.2024 г. не е допуснато до касационно обжалване решението на СГС.

В срока за отговор на исковата молба по чл. 131 от ГПК, такъв е постъпил от М. П. М., чрез адв. Й., с който сочи, че исковата молба е недопустима, била подадена преди спора за законосъобразността на уволнението да е решен с влязло в сила съдебно решение. По съществото на спора – признава задължението си за главница в размер на 958,71 лв., като е

представила доказателства за извършено плащане на същата. Оспорва искането на ищеца да бъде осъдена да му заплати законна лихва от датата на исковата молба. Твърди, че не е дала повод за завеждане на делото и на ищеца не следва да се присъждат разноски. Претендира разноски.

Правна квалификация и разпределение на доказателствената тежест:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 221, ал. 2 от КТ.

Съгласно чл. 221, ал. 2 от КТ при дисциплинарно уволнение работникът или служителът дължи на работодателя обезщетение в размер на brutното си трудово възнаграждение за срока на предизвестieto - при безсрочно трудово правоотношение, и в размер на действителните вреди - при срочно трудово правоотношение.

В тежест на ищеца съгласно чл. 154, ал. 1 ГПК е да докаже наличието на валидно възникнало трудово правоотношение с ответника, с описаното съдържание и срок на предизвестieto; че същото е прекратено на посоченото основание – наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и размера на вземането си. В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже положителния факт на погасяване на дълга.

Безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване на основание чл. 146, ал. 1, т. 4 ГПК обстоятелствата по делото:

Между страните е било валидно възникнало трудово правоотношение по Трудов договор от 10.11.2016 г., по който ответникът бил назначен при ищеца на длъжност „експерт индивидуално банкиране“.

Със Заповед № 000/0030 от 14.01.2021 г. за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, трудовото правоотношение с ответника било прекратено на това основание.

С решение на СРС заповедта за дисциплинарно уволнение била отменена, а с решение на СГС първоинстанционното решение било отменено и иска бил отхвърлен. С Определение № 346/25.01.2024 г. на ВКС не е допуснато до касационно обжалване решението на СГС.

След образуване на делото на 05.03.2024 г. ответникът е заплатил на ищеца сума в размер на 958.71 лева, а на 01.02.2024 г. 100 лв. (разноски съгласно определенията на ВКС).

Доказателствени искания:

Съдът намира за основателни исканията да приеме представените с ИМ и ОИМ писмени доказателства.

Предвид плащането на главницата в хода на делото и ограничаване на спора по делото относно въпроса дали се дължи законна лихва върху главницата и разноски – съдът намира за ненеобходими доказателствените искания на ищеца за ССЧЕ и на ответника за разпит на свидетели.

По искането за спиране на делото:

Ищецът е депозирал молба с която е посочил, че не поддържа искането си за спиране на делото, поради което не са налице предпоставки съдът да се произнесе по същата.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 14.05.2024 г. от 09:15., за която дата и час:

Да се призоват страните като им се връчи препис и от настоящото определение;

Да се връчи на ответника препис от молбата на ищеца от 13.03.2024 г.

ПРИЕМА представените с исковата молба и отговора на искова молба документи като писмени доказателства.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателствените искания на ищеца за назначаване на ССЧЕ и на ответника за допускане до разпит на двама свидетели.

СЪОБЩАВА на страните проекта за доклад по делото, изложен в обстоятелствената част на определението.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните в първото по делото открито съдебно заседание да изложат становището си по съдържащия се в настоящото определение проект на доклад и да предприемат съответните процесуални действия.

УКАЗВА на страните, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147.

УКАЗВА на страните, че на осн. чл. 7, ал. 3 ГПК ще провери служебно договор за банков кредит, сключен между страните по делото за наличието на неравноправни клаузи като им дава възможност да изразят становище по този въпрос в първото съдебно заседание по делото.

УКАЗВА на страните, че по арг. от разп. на чл. 41 от ГПК, страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. При неизпълнение на посоченото задължение всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

УКАЗВА на осн. чл. 238. (1) ГПК, че ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска. (2) Ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца, ако той не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие. Ако ищецът предяви отново същия иск, прилага се чл. 232, изречение второ. (3) Ако ищецът не е посочил и не е представил доказателства с исковата си молба и ответникът не е подал в срок отговор, и

двете страни не се явят в първото заседание по делото, без да са направили искане делото да се гледа в тяхно отсъствие, делото се прекратява.

УКАЗВА на страните възможността да ползват медиация за доброволно уреждане на спора.

ПРИКАНВА страните към спогодба.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____